

ΣΚΟΡΡΗΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΗ - ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Συντάκτης : Χ. ΔΕΛΗΓΚΙΑΒΟΥΡΗΣ

Εν Μυτιλήνῃ Γρ. 30
Εν τοῖς χωρίοις καὶ τῷ Κράτει » 40
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ ! Φρ. Χρ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀπέναντι τοῦ ξενοδοχείου Μαλακοῦ.

Υπεύθυνος Α. Α. ΜΑΡΙΠΛΗΣ

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. — Πάλαιόν 1 Γρόσιον.

Ἔτος πρῶτον, φίλτατοι, μὲ καλὸ ἀριθμοῦμεν,
καὶ τὴν χώραν τῆς κλεινῆς Λέσβου κατοικοῦμεν.

Ἀριθμὸς ἑννέα
μὲ ποικίλα νέα.

Χίλια ἑννιακόσια δέκα, δεκαπέντε τοῦ Γενάρη
πόλεμος γιὰ τ' ἀριστίνδην εἰς τ' ἀμαρτωλὸ Φανάρι.

Τὰ νέα τῆς πολιτικῆς
ἀπὸ πηγῆς αὐθεντικῆς.

(Ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου μας σοφῆ ἐπιστολῆ
γραμμην μὲ παράπονο, μὲ πίκρα καὶ χολή).

Ὅλα λοιπὸν καταστροφῆ,
δὲ λοιπὸν σποδός!
Πάει ἡ Βουλὴ μας ἡ σοφῆ,
τὸ θεῖον μας τὸ φῶς,
πάει τ' ὠραῖον κτίριον
στὸ πῦρ τὸ καθαρτήριο,
πάει τὸ λούξ τὸ ἐθνικὸν
τὸ σκοτεινὸν καὶ μυστικὸν
τὸ καταυγάσαν ὄλους
διαβόλους καὶ τριβόλους!...

Ἐφώτισέν, ἐθέρμανεν, ἐφλόγισε τὰ στήθη,
φλόγας δεινὰς ἐσκόρπιζεν ἡ σιδηρὰ του χεῖρ,
μ' ἀπ' τὴν πολλὴν θερμότητα λαῦρος ἀῆρ ἐχύθη
κ' εἰς τὰ ψυχρὰ τὰ μάρμαρα μετέδωκε τὸ πῦρ.

Καὶ τώρα... τώρα ἐρημιὰ καὶ θρηῆνος βασιλεύει
ἐκεῖ ὅπου βράστευε τὸ γλέντι κ' ἡ χαρὰ,
μόνον τοῦ Σάλτα ἡ σιὰ περιλυπος σαλεύει
καὶ στίχους λέγει Τραγικῶν ἀκόμῃ μιὰ φορά.

Τώρα κανεῖς δὲν ὀμιλεῖ, κανεῖς δὲν ρητορεύει,
τώρα θλιμμένοι, σκυθρωποὶ οἱ λαῖροι πατριῶτες,

τώρα κυττάζουν τὸν Χακῆ π' ἀκούραστὸς δούλευε
καὶ περὶ Κρήτης ἐνεργεῖ μ' ἐξήντα τόσες νότες.

Τώρα γυμνοὶ κι' ἀνέστιοι πλανῶνται ἐδῶ κ' ἐκεῖ,
δὲν ἔχουν οἱ ταλαίπωροὶ ποῦ τὸ κεφάλι κλείναι,
τώρα ρωτοῦν περίφοβοι τὸν ἀρχηγὸ Χακῆ
ὁ νόμος περὶ ἀλητῶν σὰν τί πρᾶμα νὰ εἶναι!

Κ' ὄλοι θαυμάζουν μοναχὰ τὸν Γλαδστοῦνα-Μποστάνη
μ' ἐκείνην τὴν ἀπάθειαν τὴν Ἰσχωδικὴν,
ὅπου σαφῶς ἀπέδειξε πῶς τίποτε δὲν φθάνει
νὰ μᾶς τραβήξῃ ἀπ' τοῦ σοῦς ὄλ τὴν ἄλαλον πολιτικὴν.

Τώρα κανεῖς δὲν ὀμιλεῖ, κανεῖς δὲν ρητορεύει.
Τώρα μόνον ἐρείπια κι' ἀπαίσια συντρίμματα....
Τώρα ἡ σκαπάνη ἀντηχεῖ κι' ἀκούραστα δευλεύει
ἕως ξεθάψῃ ἐκ τῆς σποδοῦ καμπόσα ὑπομνήματα.

Τώρα κανεῖς δὲν κελαιδεῖ, κανεῖς πιά δὲν σαλεύει...
ἕνα τραγοῦδι μοναχὰ ἀκούεται παντοῦ,
ἕνα τραγοῦδι θλιβερὸ, ποῦ λὲς καὶ συγγενεῦει
μ' ἐκεῖνα τὰ περίφημα κάποιου σοφοῦ λαοῦ:

Στῆς Βουλῆς τὴν καμένη τὴν βράχη,
περπατῶντας ἡ Λόξα μονάχη,
μελέτᾳ τὴν ψυχρὴ τῆς τὴν μέρα
καὶ στὰ χέρια σαποῦνι κρατεῖ,
γιὰ νὰ πλύνῃ τὴν ἀφθονὴν λέρα
καὶ νὰ δώσῃ καινούργια ζωή.

**Πολιτικά μελοῦν καὶ πάλι
ὁ Μουσταφᾶς μετὸν Μιχάλη.**

Μφ. Τὰ ξέρεις ;
Μχ. Ποιὰ βρὲ Μουσταφᾶ ;
Μφ. Λοιπὸν δὲν ξέρεις ψώρα
πῶς ὄλοι σὲ περιγελοῦν κ' εἶνε ἐχθροὶ σου τώρα ;
Πῶς ζήτημα κατήντησες καὶ σὺ τῶν καφενέδων
μετά κἀτι πάλιν πούγραψες περὶ πολλῶν γλεντζέδων ;
Πῶς σὺ δὲν εἶσαι δὺ ν α μ ι ς καὶ δὲν μπορεῖς νὰ γράφης,
οὔτ' ἔμαθες τὴν βαφικὴν, τὸ βάφω καὶ τὸ βάφεις,
οὔτε γροικᾶς, ἀνόσιε, τὸ ἄλφα καὶ τὸ βῆτα
καὶ πῶς ἐπήγες σὰν τυφλὸς καὶ πάτησες στὴν πῆττα ;
Δὲν τὰ ἔξυρες ὄλα αὐτὰ ;
Μχ. Δὲν τὰ ἔξυρα ὡς τώρα,
μὰ τώρα ποὺ τὰ ἔμαθα..... ἀντίο Λεονώρα.

Εἰς τὸ ἐξῆς θὰ σιωπῶ καὶ μιὰ θὰ λέγω ἀλήθεια
καὶ θὰ τὴν γράφω τεχνικὰ μετὰ λεπτοῦ τοῦ τρόπου :
τὸν μποῦφο λένε τζιτζικα καὶ τὰ κουκιὰ ροβίδια,
κι' ὁ δ η μ ο κ ὀ π ο ς γενικὴ πῶς κάνει δημοκόπου.

Καὶ θὰ τὸ δῆς, βρὲ Μουσταφᾶ, σὲ λίγο τί θὰ γίνω !
θὰ δένω καὶ θὰ λύνω.....

Μφ. Θὰ δένης καὶ θὰ λύνης.... μὰ ξέχασέ τα τῶρ' αὐτὰ
κ' ἔλα καμπόσα νὰ μᾶς πῆς νεώτερα πολιτικά.
Μχ. Πάει ἡ Βουλή, βρὲ Μουσταφᾶ, τὸ μυθικὸ παλάτι !
Κάποιο κακὸ τὴν βάσκανε, φθόνου καὶ ζήλιας μάτι,
γιατὶ δὲν ἄκουσαν κ' ἐμὲ δυὸ σκόρδα ν' ἀγοράσουν
κ' εἰς κάθε φέσι βουλευτοῦ ἀπ' ἓνα νὰ κρεμάσουν.

Μφ. Γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα μιλιὰ !... Τὸ ἔμαθα, τὸ ξέρω
κι' ἀνίκατον τὸ τραῦμά του εἰς τὴν ψυχὴν μου φέρω,
διότι ἐχάθηκα μαζί μετὰ τὸ ὠραῖον κτίριον
καὶ τοῦ Μποστάνη τὸ σοφὸν κ' ἱστορικὸν τακρίριον.

Μχ. Ἄλλο τίποτε θὰ πῆς ;
Λέν σὲ δρόμο προκοπῆς
πῶς θὰ μποῦμε πειὰ κ' ἐμεῖς
τώρα πῶπεσε ὁ Χιλμῆς.

Μφ. Καλὸν κί' αὐτὸ νεώτερον, μὰ πὲς καὶ κἀτι ἄλλο,
ἀν ξέρης πειδ νεώτερο, πειδ μέγα, πειδ μεγάλο.

Μχ. Δὲν ξέρω παρὰ τοῦτο
πῶς μᾶς ἀπειλεῖ καὶ πάλιν τὸ βουλγαρικὸ τὸ κνοῦτο.
Βλέπω, καρντάς, ἀπὸ Βορρᾶ τοὺς φίλους μας Βουλγάρους,
βλέπω σωροὺς ἀμέτρητους καὶ πειναλέους γλάρους
νὰ σκούζουν τάχα γι' ἀδελφοὺς Βουλγαρομακεδόνας
καὶ σὰν βαρὺς μοῦ φαίνεται ὁ φετεινὸς χειμῶνας.

Μφ. Κί' αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτε. Οἱ Βούλγαροι εἶνε φίλοι
καὶ μόνον σὺ τοὺς λὲς ἐχθροὺς, ἀνόητε, τζαχίλη.
Δὲν εἶδες τί ὑποδοχὴ, τί πατιρντι, ρουκέττες
σὰν πῆγαν οἱ Τζαθίτηδες νὰ τοὺς γλυκομιλήσουν ;

Μχ. Ἀλήθεια τοὺς παρέταξαν κί' ὠραῖες μπαγιονέτες
κ' εἶπαν πῶς κάθε ζήτημα αὐτὲς θὲ νὰ τὸ λύσουν.

Μφ. Λοιπὸν ἄλλο νεώτερο ;
Μχ. Τῶν τουμπεκικῶν τὸ κόττερο
τὸ ρίξαν πάλι στὸ γιάλδ
μετὰ τρύπες δυὸ στὸν ὄφαλό.

Μφ. Εὐφῆμει νεανία ! καὶ λέγε πῶς πηγαίνει
τὸ ζήτημα τὸ Κρητικόν.

Μχ. Ἀπὸ τὴν χώραν τῶν λευκῶν ὄνειρων τώρα βγαίνει
καὶ συζητεῖται ὑπὸ σοφῶν ὡς κἀτι μεταφυσικόν.

Μφ. Καὶ ποῦ θὰ καταντήσῃ ;
Μχ. Θὰ τονισθῆ μετὰ νότα
καὶ θὰ παιχθῆ τὴν ἀνάξιν μετὰ μπάλες καὶ μπουρλότα.
Μαστροὶ δὲ σοφώτατοι αὐτῆς τῆς συμφωνίας
θὰ εἶναι αἱ Προστάτιδες,
ποῦ γιὰ τὸν κόπον τῶν ζητοῦν νὰ φᾶν Μακεδονίας
καὶ Τίγρητας κ' Εὐφράτηδες.

Μφ. Τὰ μπερδέψες, τὰ σκότωσης, τὰ ἔκαμες κουδάρια
διαδόλου παρλαπίπα,
καὶ τώρα στρέψε δεξιὰ νὰ τῆς γευθῆς μετὰ χάρι
νὰ μάθῃς σὰν τὸν κάβουρα νὰ κρύβεσαι στὴν τρύπα.

**Καὶ δυὸ νέα τώρα
ὡς ἐσχάτη ὥρα.**

Ἄναψε πάλιν ἀναψε τὸ φλογερὸ καμίνι
καὶ γιὰ τοὺς νόμους κόπτονται τρανοὶ Συνοδικοί.
Κί' ἀλλοίμονον στὸ ἔθνος μας ! σὲ τί φρικτὸ γιαικίμι
θὲ νὰ τὸ ρίξουν πόλεμοι, γνώστοι, προσωπικοί.

Γιατὶ σ' αὐτὸν τὸν πόλεμο, τὸ Γένος ποῦ λυμαίνεται,
τὸς μέθυσε ὄλους τῆς ἀρχῆς τὸ νοθευμένον οὔζο.
Χωρὶδ, λέγει, ποῦ φαίνεται
δὲν θέλει κολασοῦζο.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

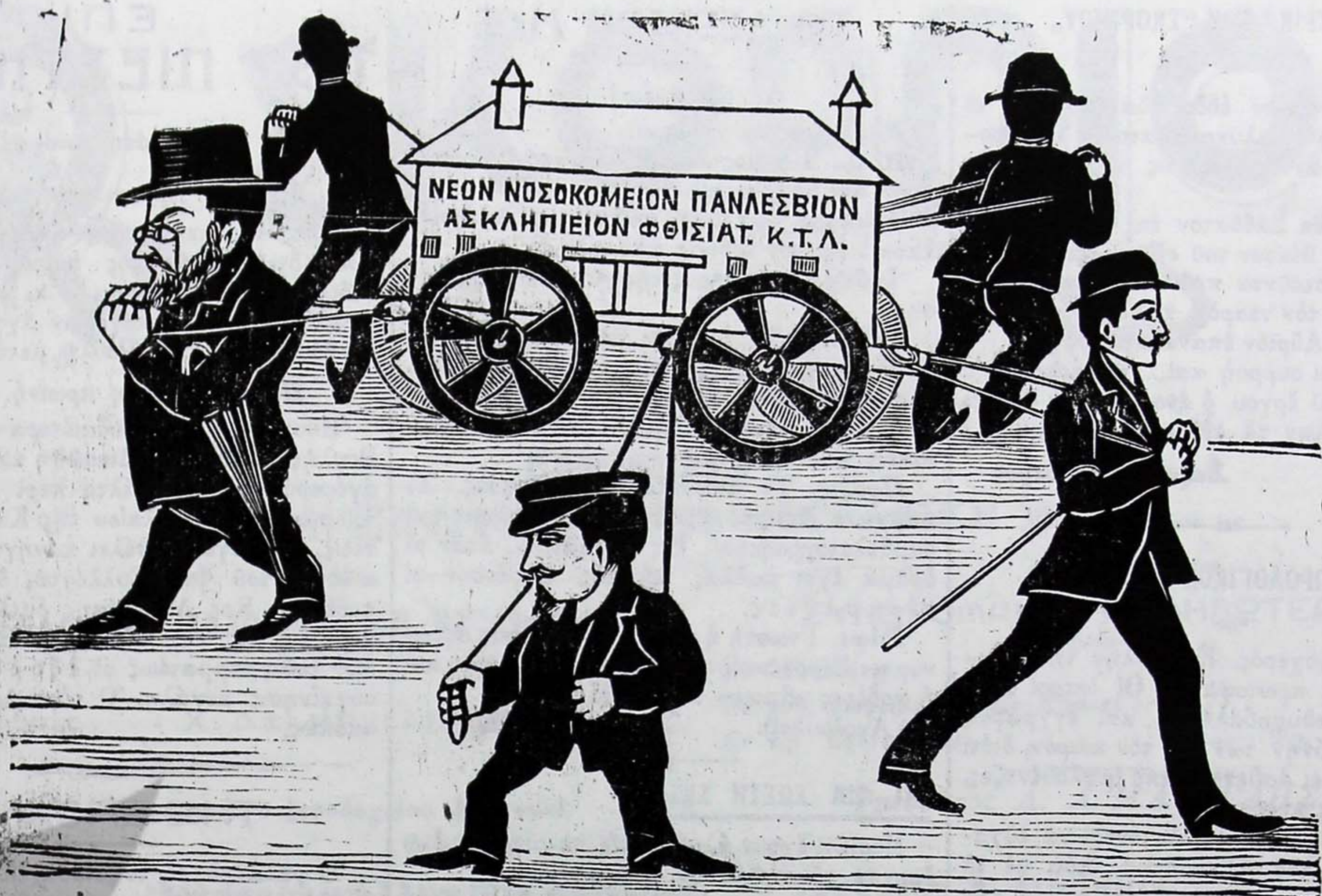
— Θαυμάζω, φίλε μου, τὸν συντάκτην τοῦ «Σπαραξικάρδιου».
— Μπᾶ ! γιὰ τοὺς στίχους του ;
— Ὅχι δά ! Ἀλλὰ φαντάσου μόνος του νὰ εἶναι συντάκτης,
στοιχειοθέτης, τυπογράφος, διανομὸς, ὑπεύθυνος, διευθυντὴς καὶ...
ἀγναγνώστης τοῦ φύλλου του.

— Μυτιληνηδὲς τῆς ὥρας ! Πάρτε Κύριοι ! Κερδίζετε χάρισμα
καὶ τὴν «Ὀπὴν τοῦ Διαδόλου !»
— Βρὲ ξεφορτώσου με κί' αἴντε στὴν... ὀπὴν τοῦ Διαδόλου !

Νεωτεριστικόν.
Ἐκεῖνος μετὰ πάθος. — Εἰρηνοῦλά μου ! μετὰ τρέλλανες σοῦ λέγω.
Γιὰ σένα ἢ καρδιά μου ἀνάφτει... σὰν Βουλή !

— Εὐεῖρες γιατί δυσαρεστήθησαν ἔτσι οἱ μαθηταί ;
— Ἐνας δάσκαλος ἐπέπληξεν ἀδικα ἓνα ἐκεῖνος ἀπὸ τὸ φι-
λότιμό του ἐπαθε νευρικὴν κρίσιν· τοῦ ἤρθε εἶδος ἀποπληξίας.
— Κατάλαβα· εἶναι θῦμα δ.λ.δ.... ἐπιπληξίας !

Ἀνάρμοστα ἀλλὰ συνειθισμένα.
Καθαριστὴς..... μετὰ λιγδωμένον γιαικᾶ.
Μαλλιάρδης..... μετὰ φαλάκρα
Παπουτζῆς..... ξυπόλυτος
Ράφτης..... μπαλωμένος
Γιατρός..... ἄρρωστος
Πνευματικὸς..... χωρὶς κουκουτσοῦ πνεῦμα.

Υπό Est

Ἄλλοι τὸ σέρνουνε δεξιά κι ἄλλοι ξερβὰ τὸ θένε
Κι ἄλλοι τὴν τύχη του θρηνοῦν, μοιρολογοῦν καὶ λένε:
Ἀκόμη δὲν τὸν εἶδαμε
καὶ Γιάννη τὸν ἐβγάλαμε
καὶ γύρω στὸ μωρὸ
χορέψαμε τοῦ Νασρεδδὶν τοῦ φούρνου τὸν χορὸ.

Εἰς... ὑποκίνητας συλλαλητηρίου

Ἐνα μωρὸ ἀπὴνησα προχθὲς μέσα στὸ δρόμο
μωρὸ... ἕως ἐτῶν ὀκτώ
μ' ἕνα χαρτένιο ἀετὸ
καὶ μιὰ σημαία κόκκινη στὸν δεξιό του ὦμο.
Καὶ τῶπα : τόσο βιαστικὸ ποῦ τρέχει αὐτὴ τὴν ὥρα
μὲ τὴν σημαία στὸν κοντὸ,
μὲ τὸν χαρτένιο ἀετὸ,
καὶ μούπε : διαδήλωσιν κ' ἐμεῖς ἔχουμε τώρα!
Ἐγέλασα, μὰ στάθηκε καὶ μ' εἶδε μ' ἄγριο βλέμμα
καὶ μούπε: θὰ τὸ δῆς αὐτὸ
ὅτι δὲν εἶνε χωρατὸ
κ' ὅτι ἔμπορεῖ νὰ χύσωμεν στὰ ὑστερνὰ καὶ αἷμα.

Γιατὶ μὲ πατριωτισμὸ ἔμαθαν καὶ νοθεύουν
τὸ... ριτσινόλαδο αὐτὸ
καὶ φέρει βήχα κ' ἐμετὸ
καὶ τὰ στομάχια τῶν παιδιῶν ἔτσι ἀνακατεύουν.
Μήλων Ἰανθμὸς

Παλιὸ τραγοῦδι σὲ καινούργιο σκοπὸ.
Ποτάμων... τζάνουμ Ποτάμονά μου! βάι! βάι!
Ποτάμων δντας γυρτζεῖς
ποῦ βροντᾶς καὶ κυματίζεις;
Πλένε με... τζάνουμ Ποτάμονά μου! βάι! βάι!
Πλένε με στὰ κύματά σου
στὰ κλωθογυρισμάτά σου.
Ποῦρχονται... τζάνουμ Ποτάμονά μου! βάι! βάι!
ποῦρχονται σοφοὶ καὶ πλένουν
κλικαδόροι καὶ λευκαίνουν.

Est

Αλληλογραφία τοῦ "Σκορπίου"

Κον Ψ. Μπαρούτην. Εἶσαι πολὺ παράξενος ἄνθρωπος μὲ τὰ παιδιακίσια λόγια σου.
Μᾶς γράφεις «νὰ φωτίσωμεν τὸν λαὸν διὰ τὸ μέλλον» κτλ.
Μᾶς γράφεις ἀκόμη καὶ διὰ κάποιον ἀνεμόμυλον δημοσιογραφικόν; — κρῦο μπουζι — «ποῦ ἀλλάσσει τὰς ἰδέας του συχνότερα καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ πουκάμισά του».
Τί νὰ σὲ ἀπαντήσωμεν εἰς αὐτά;
Ἄρα ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ξυπνήσῃ. Ὅταν κανεὶς δουλεύει μὲ κάποια εἰλικρίνεια καὶ πονεῖ γιὰ τὴν ἀλήθεια, ἀδύνατον ὁ λαὸς νὰ μὴ τὸν καταλάβῃ μιὰν ἡμέρα.
Τώρα βσον ἀφορᾶ τὸ δεύτερον παιδί ποῦ εἶσαι! Εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς. Εἶναι ἡ δεκάρα στὴ μέση. Σήμερον δάσκαλος, αὔριον σατυρογράφος — γιὰ τὸν στομπόνει τὴν μύτη σου; — μεθαύριον ποιητὴς — δὲν χρειάζεται λεκάνη — κατόπιν Δύναμις, ἀργότερον ἀδυναμία... καὶ ἔχει ὁ Μεγαλοδύναμος.
Εἶναι τόσα ἐπαγγέλματα ἀκόμη!... Ἐυλοσχίστης, πινακοπλῦτης, αἰθεροδάμων, συκοφάντης (δρα καὶ τελευταῖον ἐπεισόδιον κτλ).
Αὐτὰ ἔλα καὶ ἄλλα πολλὰ ἀκόμη τὰ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁ «Σκορπίδος». Δι' αὐτὸ καὶ δὲν ἐζήτησε ποτέ, οὔτε θὰ ζητήσῃ, νὰ ζήσῃ ἀπὸ τὰ ψίχουλα ξένων τραπεζιῶν, καὶ δι' αὐτὸ ἀκόμη τὸ πρόγραμμά του, τὸ ὅποσον ἀντηχεῖ σὰν σάλπισμα, σκανδαλλεῖ τ' αὐτὰ μερικῶν ἀγαθῶν ἀστῶν.
Ἄρα «Σκορπίδος» θὰ τραβήξῃ τὸν δρόμον του, ὄχι βεβαίως τὸν στρωμένον μὲ ρόδα καὶ χρυσάνθεμα, ἀδιάφορος καὶ στὰ σιαλιαρίσματα τῶν καλοθελητῶν του, ἀδιάφορος ἀκόμη καὶ στὰ πολλὰ χειροκροτήματα τῶν φίλων του.
Ἄρα σκοπὸς του εἶνε ἕνας: Νὰ δουλεύσῃ εἰλικρινὰ διὰ τὰ συμφέροντά τῆς κοινῆς Πατρίδος, τοῦ ἔθνους μας καὶ τοῦ τόπου πρὸ πάντων ἄλλων.
Αὐτὰ γιὰ τελευταία φορὰ σταρένια, μετρημένα καὶ μὲ κάποιον πόνον ψυχῆς.

Ἐνα... παστρικό.
Βασιλικὸν ἔπεισά στὴν κλίνη ποῦ κοιμᾶσαι
μὲ δέχνη ὅπως κοπριά, ἀφοῦ ἐσὺ θὲ νάσαι.
Γ. Σουρῆς.

